

Arrest

nr. 250 261 van 2 maart 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers voor hun minderjarige dochter X, op 17 augustus 2020 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 februari 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlages 13).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 september 2019 dienen de verzoekende partijen, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De ambtenaar-geneesheer verstrekt op 3 december 2019 een advies, waarna genoemde aanvraag op 10 december 2019 ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard. Aan elk van de verzoekende partijen wordt die dag eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Tegen deze beslissingen werd geen beroep ingediend, zodat deze definitief zijn geworden.

Op 5 februari 2020 dienen de verzoekende partijen opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 28 februari 2020 verstrekt de ambtenaar-geneesheer opnieuw een advies, waarin hij de medische documenten vergelijkt die in het kader van beide aanvragen werden voorgelegd.

Op 28 februari 2020 verklaart de gemachtigde van de bevoegde minister de aanvraag van 5 februari 2020 onontvankelijk. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05.02.2020 bij onze diensten werd ingediend door :

*K., A. (...) (R.R.: (...))
Geboren te Brdari op (...).1980
+ partner: K., E. (...) (R.R.: (...))
Geboren te Basici op (...).1983
+ minderjarige kind: K.? D. (...); °(...).2015*

*Nationaliteit: Bosnië en Herzegovina
Adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 10.09.2019 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 05.02.2020 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 28.02.2020 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). Aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, is de aanvraag bijgevolg onontvankelijk.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan K., D. (...) te willen overhandigen.”

Eveneens op 28 februari 2020 wordt aan de eerste verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“De heer, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: K., A. (...)
Geboortedatum: (...).1980
Geboorteplaats: Brdari
Nationaliteit: Bosnië en Herzegovina

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

Eveneens op 28 februari 2020 wordt aan de tweede verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit is de derde bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“ De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: K., E. (...)
Geboortedatum: (...).1983
Geboorteplaats: Basici
Nationaliteit: Bosnië en Herzegovina

+ minderjarig kind: K., D. (...); °(...).2015

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.“

2. Over de rechtspleging

Waar de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partijen te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging genieten, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de formele motiveringsplicht, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Het middel luidt als volgt:

"De aangehaalde wetsbepalingen leggen de verplichting tot formele en materiële motivering die op de tegenpartij rust, vast, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan onzorgvuldigheid, onredelijkheid; De Minister heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenbevinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Bij de vaststelling en de waardering van de feiten, waarop hij het besluit steunt, moet de nodige zorgvuldigheid betracht worden.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenbevinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen om de stukken over te leggen die naar zijn oordeel en zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken.

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28/02/2020, waartegen onderhavig beroep is gemotiveerd als volgt:

" Op 10/09/2019 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9 ter dd. 05/02/2020 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts dd. 28/02/2020 in de bijgevoegde gesloten omslag) werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter par 3—5 van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door art. 187 van de Wet van 29 december 2010. Aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, is de aanvraag bijgevolg onontvankelijk.

De beslissing van DVZ is bijgevolg volledig gesteund op het bijgevoegde verslag van de arts — adviseur dd. 28/02/2020, waarnaar verwezen wordt en dat stelt :

" Uit de medische getuigschriften blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is tav. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 10/09/2019. Op het SMG dd. 30/01/2020 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerdere aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. Er wordt niet ingegaan op tentatieve observaties waarvan nog geen resultaat gekend is en waarvoor nog geen specifieke therapie werd ingesteld. Zoals reeds vermeld, passen al deze opmerkingen in de multidisciplinaire opvang waarvan de beschikbaarheid en toegankelijkheid aangetoond werd in advies dd. 03/12/2019.

1.

Niet alleen is dit advies dd. 28/02/2020 van de arts - adviseur uiterst summier maar het bevat bovendien nog een intrinsieke tegenstrijdigheid. De arts — adviseur spreekt zich zelf tegen

- door enerzijds te stellen : " dat het SMG dd. 30/01/2020 alleen de reeds eerdere aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene bevestigt" en

- anderzijds te stellen : "dat er niet wordt ingegaan op tentatieve observaties waarvan nog geen resultaat gekend is en waarvoor nog geen specifieke therapie werd ingesteld".

Blijkbaar werden er dan toch nieuwe observaties meegedeeld doch weigerde de arts adviseur om hier op in te gaan omdat de resultaten nog niet gekend waren / er nog geen specifieke therapie werd ingesteld.

De arts-adviseur laat bovendien na om specifiek te vermelden, welke de " tentatieve" observaties zijn die hij naast zich neerlegt.

Op deze wijze wordt het onmogelijk om na te gaan met welke elementen de arts-adviseur dan wel of niet rekening hield in zijn beoordeling. Het wordt dan ook onmogelijk om de beslissing van de DVZ dd. 28/02/2020, die volledig gesteund is op het advies van de arts-adviseur naar juiste waarde te beoordelen.

Op deze wijze wordt het voor verzoekers onmogelijk om na te gaan of er rekening werd gehouden met al de door hen aangebrachte elementen.

2.

Niettegenstaande de arts adviseur stelt dat er niet wordt ingegaan op tentatieve observaties waarvan nog geen resultaat gekend is; meent hij wel te kunnen besluiten dat al de opmerkingen passen in de multidisciplinaire opvang waarvan de beschikbaarheid en de toegankelijkheid aangetoond werd in advies dd. 03/12/2019.

Men kan zich bijgevolg afvragen of de besluiten van de arts- adviseur wel de enige juiste zijn, nu zij genomen werden zonder kennis van resultaten; zoals hij zelf zegt. Minstens diende de arts — adviseur zich verder te informeren naar de mogelijke resultaten van de tentatieve observaties, alvorens een beslissing te nemen.

Door dit niet te doen, ging hij onzorgvuldig te werk en kwam hij mogelijk niet tot een juiste beslissing.

3.

Bij de nieuwe aanvraag dd. 05/02/2020 werd nog een attest gevoegd van het UZ Leuven dd. 13/12/2019. Dit attest werd in de vorige procedure niet meegedeeld, want het is van latere datum. De inhoud van dit attest wordt door de arts — adviseur slechts heel summier weergegeven in zijn advies dd. 28/02/2020, als volgt : " geen verandering motorisch gebied. Klassieke therapie verder met kine en baclofen verder zetten. Verder investigeren van visuele mogelijkheden, cognitieve ontwikkeling, taalvermogen "

Bij lezing van dit attest van het UZ Leuven dd.13/12/2019 valt op :

- er niet uit volgt dat de toestand ongewijzigd bleef.
- er thans ook sprake is van minder goede heupabductie waarvoor voorstellen worden gedaan als behandeling (RX bekken)

Het is onduidelijk of de arts — adviseur hiermede rekening hield.

Het advies van de arts — adviseur werd niet met de nodige zorgvuldigheid genomen, is tegenstrijdig op zich en is op zijn minst onvolledig te noemen, rekening te houden met de meegedeelde attesten Bijgevolg is ook de beslissing van DVZ dd. 28/02/2020, die volledig gesteund is op dit advies, met dezelfde gebreken behept.

De ingeroepen middelen zijn gegrond.

4. Vordering tot schorsing

De medische behandelingen van het dochttertje van verzoekers zijn noodzakelijk, zoals volgt uit het aangehaalde verslagen van de behandelende geneesheer, alsook uit het verslag van de arts — adviseur van DVZ. Deze noodzakelijke medische behandeling kunnen niet onderbroken worden .

5. Bevelen om het grondgebied te verlaten

Gelet op de gegrondheid van het beroep, moeten ook de bevelen om het grondgebied te verlaten, uitgevaardigd op 28/02/2020 en ter kennis gebracht op 16/07/2020, vernietigd en ingetrokken worden."

3.2. De verwerende partij antwoordt hierop het volgende in haar nota met opmerkingen:

"In de middelen wordt de schending aangehaald van de formele motiveringsplicht, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat er wel degelijk sprake is van nieuwe elementen dat er ten onrechte niet wordt ingegaan "op tentatieve observaties waarvan nog geen resultaat gekend is en waarvoor nog geen specifieke therapie werd ingesteld". Er wordt in het medisch advies niet ingegaan op de "tentatieve observaties" die hij naast zich neerlegt. Daarnaast stelt verzoekende partij dat uit het medisch attest van 13.12.2019 niet blijkt dat de medische toestand ongewijzigd is en dat er bovendien uit blijkt dat er sprake is van een minder goede heupabductie.

De verwerende partij heeft de eer om vooreerst te antwoorden dat de bestreden beslissing is gebaseerd op grond van artikel 9ter - §3, 5° Vw.:

In de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.

In de bestreden beslissing wordt duidelijk aangegeven dat de elementen ter ondersteuning van de aanvraag van 05.02.2020 reeds werden ingeroepen in het kader van de verblijfsaanvraag ex. artikel 9ter Vw. van 10.09.2019 die op 10.12.2019 ongegrond werd bevonden.

Verzoekende partij uit weliswaar kritiek op de stelling dat in de respectievelijke aanvragen dezelfde elementen aan bod zouden komen, maar desalniettemin kan er alleen maar vastgesteld worden dat de aangehaalde pathologie identiek dezelfde is als deze die werd ingeroepen in de vorige 9ter-aanvraag.

In het medisch attest van UZ LEUVEN van 13.12.2019 wordt als probleemstelling omschreven wat volgt: "spastisch-dystone triplegie, assymetrisch ten nadele van links". De verzoekende partij kan niet ontkennen dat die problematiek ook weerhouden werd in het SMG van 02.08.2019 waarin word gesteld onder diagnose "spastische triplegie met belangrijke beperking in het functioneren".

Verzoekende partij stelt dat door de arts-adviseur ten onrechte geen rekening werd gehouden met “tentatieve observaties” waarvan nog geen resultaat gekend is en waarvoor nog geen specifieke therapie werd ingesteld. Er kan evenwel alleen maar vastgesteld worden dat de verzoekende partij in het kader van haar laatste 9-ter-aanvraag attesten heeft voorgelegd waarin gewag wordt gemaakt van toekomstige observaties of onderzoeken. Bijvoorbeeld wordt er in het medisch attest van 13.12.2019 van prof. Dr. E. O. (...) onder de titel ‘voorstel’ vermeld: “...volgende keer RX bekken (over 4 maanden)... visuele mogelijkheden en cognitieve ontwikkeling en taalvermogen dienen dringende in kaart te worden gebracht”.

Het spreekt evenwel voor zich dat door de arts-adviseur geen rekening kan worden gehouden met toekomstige observaties waarvoor nog geen specifieke therapie werd ingesteld.

Waar verzoeker stelt dat de arts-adviseur bijkomend had moeten toelichten welke toekomstige observaties niet in rekening worden gebracht, dient opgemerkt dat het uiteraard de observaties betreft die worden aangehaald in de medische attesten die door verzoekende partij worden bijgebracht in het kader van de laatste aanvraag. In dat opzicht wordt benadrukt dat de plicht tot uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden. (zie onder meer RvV nr. 69 499 van 28 oktober 2011)

Volledigheidshalve wenst verwerende partij te verwijzen naar rechtspraak waarin wordt gesteld dat (zelfs) een verergering van hetzelfde ziektebeeld geen nieuw element is in de zin van artikel 9ter Vw.:

□ R.v.V. nr. 186203 van 28/04/2017 Met hun kritiek en met de bevestiging dat dezelfde medische elementen werden ingeroepen maar dat de gezondheidstoestand van de tweede verzoekende partij verergerd is, tonen de verzoekende partijen niet aan dat er in casu sprake is van nieuwe elementen die verantwoorden dat de aanvraag van 30 maart 2016 op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onterecht onontvankelijk werd verklaard

□ R.v.V. nr. 185 883 van 26 april 2017 Uit verzoeksters betoog blijkt dat zij naar aanleiding van haar actuele aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet een nieuw stuk voorlegde aan de hand waarvan zij de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de behandeling voor hiv-patiënten betwistte. Daaruit blijkt aldus dat het inderdaad ging om eenzelfde aandoening. De arts-attaché kon ook in redelijkheid verwijzen naar het feit dat op 14 januari 2014 reeds een beslissing werd genomen met betrekking tot verzoeksters aandoening en waarbij in het medische advies werd vastgesteld dat de behandeling beschikbaar en toegankelijk is in haar land van herkomst. De Raad wijst er ook op dat de verwerende partij op grond van artikel 9ter, § 3, 5°, van de vreemdelingenwet een latere aanvraag niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer zij op grond van dezelfde medische elementen is ingediend als de eerdere aanvraag (RvS 20 oktober 2015, nr. 232.626). Het feit dat in de latere aanvraag een nieuw stuk wordt toegevoegd, volstaat niet om te besluiten dat het niet zou gaan om dezelfde medische aandoening. Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat de arts-attaché ten onrechte heeft besloten dat deze problematiek reeds ten gronde werd beoordeeld in het kader van een eerdere aanvraag.

Verzoeker kan niet ernstig betwisten dat de medische aandoening op basis waarvan de 9ter-aanvraag 05.02.2020 is ingediend dezelfde is als deze van de vorige aanvraag.

De door verzoeker aangehaalde bepalingen worden niet geschonden.

Het enig middel is niet ernstig.”

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (cf. RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Met betrekking tot de ingeroepen schending van het redelijkheidsbeginsel wordt erop gewezen dat dit beginsel slechts geschonden is wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van een bepaalde keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (cf. RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Met betrekking tot de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht wijst de Raad erop dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 de administratieve overheid verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op “afdoende” wijze. De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29

juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De Raad stelt vast dat de eerste bestreden beslissing duidelijk het determinerend motief aangeeft op grond waarvan deze beslissing is genomen. In de motieven wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing bevat ook een motivering in feite. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat op 10 september 2019 een aanvraag om machtiging tot verblijf conform artikel 9ter werd ingediend. De verwerende partij oordeelt dat de elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform artikel 9ter van 5 februari 2020 en de bijgevoegde medische attesten eveneens ingeroepen werden in de eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf en verwijst hierbij naar de bevestiging van de adviserend-geneesheer van 28 februari 2020 in bijgevoegde gesloten omslag. In de eerste bestreden beslissing wordt aangegeven dat indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk dient te verklaren op basis van artikel 9ter § 3 – 5° van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde concludeert dat aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, de aanvraag bijgevolg onontvankelijk is.

De verzoekende partijen verwijten de ambtenaar-geneesheer dat het advies waarop de eerste bestreden beslissing is gebaseerd uiterst summier en intrinsiek tegenstrijdig gemotiveerd is.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer van 28 februari 2020 luidt als volgt:

“Art 9ter §3 - 5°

U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 10-9-2019 en 5-2-2020 te vergelijken.

Aangeleverde documenten:

- *Standaard medisch getuigschrift dd. 30-1-2020 van dr. V.C. (...) met de volgende informatie:*
 - o Motorische dystone triplegie, asymmetrisch ten nadele van links*
 - o Behandeling kinesitherapie en baclofen*
 - o Verslag raadpleging neuro-orthopedie kinderen dd. 13-12-2019: geen verandering motorisch gebied. Klassieke therapie verder met kine en baclofen verderzetten. Verder investigeren van visuele mogelijkheden, cognitieve ontwikkeling en taalvermogen,*
 - o Mail 2019 in kader van opstarten van Baclofen*
 - o Afspraak voor 17-4-2020*
 - o Voorschrift kine dd. 13-12-2019*
 - o Verslag 11-9-2019: kinesitherapeutische evaluatie.*

Bespreking:

Uit de aangeleverde documenten kunnen we het volgende besluiten:

- *Het betreft hier een meisje van heden bijna 5 jaar afkomstig uit Bosnië en Herzegovina met een spastische dystone triplegie.*
- *Deze wordt actueel behandeld met kinetherapie en baclofen en is gefocust op de motorische afwijkingen*
- *De verder vermelde observaties v/orden meestal uitgevoerd binnen het multidisciplinair team van pediater, neuroloog, revalidatie artsen waarvan de beschikbaarheid aangetoond is in vorig advies dd. 3-12-2019.*

Uit de medische getuigschriften blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. de medische attesten) gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 10-9-2019.

Op het SMG dd. 30-1-2020 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. Er wordt niet ingegaan op tentatieve observaties waarvan nog geen resultaat gekend is en

waarvoor nog geen specifieke therapie werd ingesteld. Zoals reeds vermeld, passen al deze opmerkingen in de multidisciplinaire opvang waarvan de beschikbaarheid en toegankelijkheid aangetoond werd in advies dd. 3-12-2019."

De verzoekende partijen menen ten onrechte dat er een tegenstrijdigheid is waar de ambtenaar-geneesheer enerzijds motiveert dat *"Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand"* en anderzijds dat *"Er wordt niet ingegaan op tentatieve observaties waarvan nog geen resultaat gekend is en waarvoor nog geen specifieke therapie werd ingesteld"*. De Raad wenst hierbij vooreerst te wijzen op het feit dat geen van de partijen betwist dat de minderjarige dochter van de verzoekende partij lijdt aan spastische dystone triplegie waarvoor zij wordt behandeld met het medicijn baclofen en waarvoor zij kinesitherapie volgt. De verzoekende partij betwist niet dat deze elementen in het kader van beide aanvragen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werden ingeroepen. Zoals de ambtenaar-geneesheer motiveert in zijn advies bevestigt het in het kader van de aanvraag van 5 februari 2020 voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 30 januari 2020 de reeds aangehaalde gezondheidstoestand en is er geen sprake van een nieuwe diagnose. Dit vindt steun in het administratief dossier en de verzoekende partijen lijken dit evenmin te betwisten. Vervolgens motiveert de ambtenaar-geneesheer dat *"Er wordt niet ingegaan op tentatieve observaties waarvan nog geen resultaat gekend is en waarvoor nog geen specifieke therapie werd ingesteld. Zoals reeds vermeld, passen al deze opmerkingen in de multidisciplinaire opvang waarvan de beschikbaarheid en toegankelijkheid aangetoond werd in advies dd. 3-12-2019."* Inderdaad, in het medisch attest van 13 december 2019 opgesteld door het diensthoofd kinder- en jeugdgeneeskunde van het UZ Leuven, dat bij de meest recente aanvraag van 5 februari 2020 werd voorgelegd, attesteert de behandelend arts het volgende onder de hoofding "Voorstel", nadat als diagnose wordt gesteld *"spastisch-dystone triplegie, asymmetrisch ten nadele van links"*:

"1. Het is belangrijk dat er verdere opvolging hier geregeld kan worden, gezien zij dringend nood heeft aan aangepaste apparatuur, genre zitschaal, staplank, afo's. Op die manier kunnen we haar tot maximaal potentieel brengen.

2. Therapie zo verder

3. Baclofen zo verder

4. co urinestaal

5. volgende keer RX bekken (over 4 maanden)

6. visuele mogelijkheden en cognitieve ontwikkeling en taalvermogen dienen dringend in kaart gebracht te worden. We weten immers dat kinderen met dystonie ondanks grote motorische problemen, wel degelijk goede cognitieve ontwikkeling kunnen vertonen. Indien dit bevestigd zou worden, is het ook belangrijk dat er opgestart kan worden met AAC(augmented and assistive communication devices)"

De verzoekende partijen baseren zich op een verkeerde lezing van het advies van de ambtenaar-geneesheer waar zij stellen dat er blijkbaar toch nieuwe observaties werden meegedeeld maar dat de ambtenaar-geneesheer weigert hierop in te gaan. Er kan geen twijfel bestaan over het feit dat de dochter gediagnosticeerd is met astische dystone triplegie waarvoor zij wordt behandeld met het medicijn baclofen en waarvoor zij kinesitherapie volgt, en dat daarnaast door de behandelend arts wordt aangeraden om in de toekomst onderzoek te doen naar haar visuele en cognitieve ontwikkeling met het oog op het verder toespitsen van de behandeling en opvolging mocht de nood daartoe blijken uit de verdere onderzoeken. Geenszins is er sprake van nieuwe observaties waarop de ambtenaar-geneesheer zou weigeren in te gaan, laat staan van nieuwe elementen in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het is de Raad onduidelijk hoe de verzoekende partijen uit de bewoordingen van het advies afleiden dat er met bepaalde gekende elementen geen rekening werd gehouden bij het nemen van de eerste bestreden beslissing en dat er onvoldoende werd gemotiveerd zodat de verzoekende partijen niet kunnen nagaan wat de beweegredenen waren tot het nemen van het advies. Zoals door de verwerende partij in de nota wordt opgemerkt kan de ambtenaar-geneesheer geen rekening houden met toekomstige observaties of therapieën. Waar de verzoekende partijen aanvoeren dat van de ambtenaar-geneesheer kon worden verwacht dat hij de resultaten van toekomstige onderzoeken diende af te wachten, wijst de Raad erop dat niets de verzoekende partijen belette om deze resultaten als actualisatie aan het dossier toe te voegen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij dit gedaan hebben, en in het kader van hun verzoekschrift brengen zij evenmin dergelijke resultaten aan. De ambtenaar-geneesheer oordeelde op het ogenblik van het nemen van de eerste bestreden beslissing op grond van alle elementen waarvan hij in kennis werd gesteld. De verzoekende partijen tonen het tegendeel niet aan, terwijl in het kader van een aanvraagprocedure dient te worden opgemerkt dat het aan de aanvrager is om met alle dienstige stukken zijn of haar aanvraag te onderbouwen.

Ten slotte tonen de verzoekende partijen niet aan dat de motivering in het advies van de ambtenaar-geneesheer inzake het hoger geciteerd medisch attest van 13 december 2019 niet strookt met de inhoud van dit attest of te summier zou zijn.

In zoverre de verzoekende partijen voorhouden dat geen rekening werd gehouden met de eventuele problematiek aan de heup – een problematiek die zij overigens niet staven in het kader van hun verzoekschrift – gaan zij er aan voorbij dat op het ogenblik waarop de ambtenaar-geneesheer zijn advies verstrekke en de eerste bestreden beslissing werd genomen geen enkel concreet element voorlag inzake de vermeende (bijkomende) medische problemen aan de heup. In het licht van het medisch attest van 13 december 2020 waarin wordt voorgesteld na vier maanden een scan van de heup te maken, kon de ambtenaar-geneesheer in zijn advies volstaan met de motivering *“Er wordt niet ingegaan op tentatieve observaties waarvan nog geen resultaat gekend is en waarvoor nog geen specifieke therapie werd ingesteld.”* De verzoekende partijen tonen het tegendeel niet aan.

De Raad wijst er verder op dat de plicht tot uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de eerste bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de aangehaalde beginselen en artikelen wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU